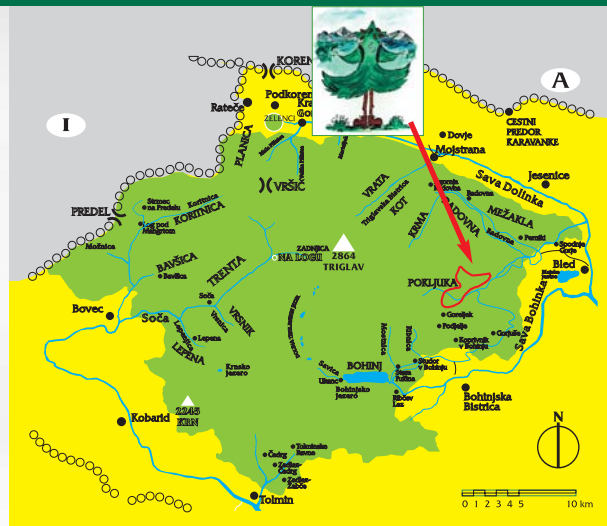

Pokljuka ni le izhodišče za pohode na bližnje dvatisočake ali celo Triglav, temveč je tudi sama po sebi zelo privlačen cilj obiskovalcev. Razmišljanje, kaj pokazati obiskovalcu, kam ga usmeriti in kako obenem tudi varovati naravo, pa je pripeljalo do ideje o Pokljuški poti. Pokljuška pot je parkovna in gozdarska učna pot, ki vodi obiskovalce Triglavskega narodnega parka in Pokljuke po njenih gozdovih ter drugih znamenitostih. Povezuje gozdove, planine ter nas popelje tudi do nekaterih zgodovinskih zanimivosti.

Pokljuška pot je dolga 7,5 kilometrov in za celotno pot s postanki pri informacijskih točkah potrebujemo tri ure. Obisk Pokljuške poti pa lahko tudi prilagodimo našemu času in namenu ter si ogledamo samo del poti, ki nas najbolj zanima. Pokljuška pot je namenjena vsem, ki prihajajo na Pokljuko: šolskim in drugim skupinam, strokovnim ekskurzijam in individualnim obiskovalcem. Pot je označena z značilnimi informacijskimi stebrički TNP, na informacijskih točkah pa so tudi pojasnjevalne table. S Triglavskim narodnim parkom ali Zavodom za gozdove Slovenije se je moč dogovoriti tudi za strokovno vodenje.

Želimo, da bi bilo vaše doživetje Triglavskega narodnega parka in njegovih tematskih poti bogato. Obenem pa bi radi, da obiskovalci ne bi pozabili, da so gostje občutljive narave, ki naj tudi po njihovem obisku ostane nespremenjena.

INFORMACIJE

Uprava Triglavskega narodnega parka

Ljubljanska cesta 27, 4260 Bled

Tel.: 04/ 578 02 00, faks: 04/ 578 02 01

E-pošta: triglavski-narodni-park@tnp.gov.si

Spletna stran: www.tnp.si

Tisk zloženke Pokljuška pot so omogočili:

Sklad kmetijskih
zemljišč in gozdov
Republike Slovenije

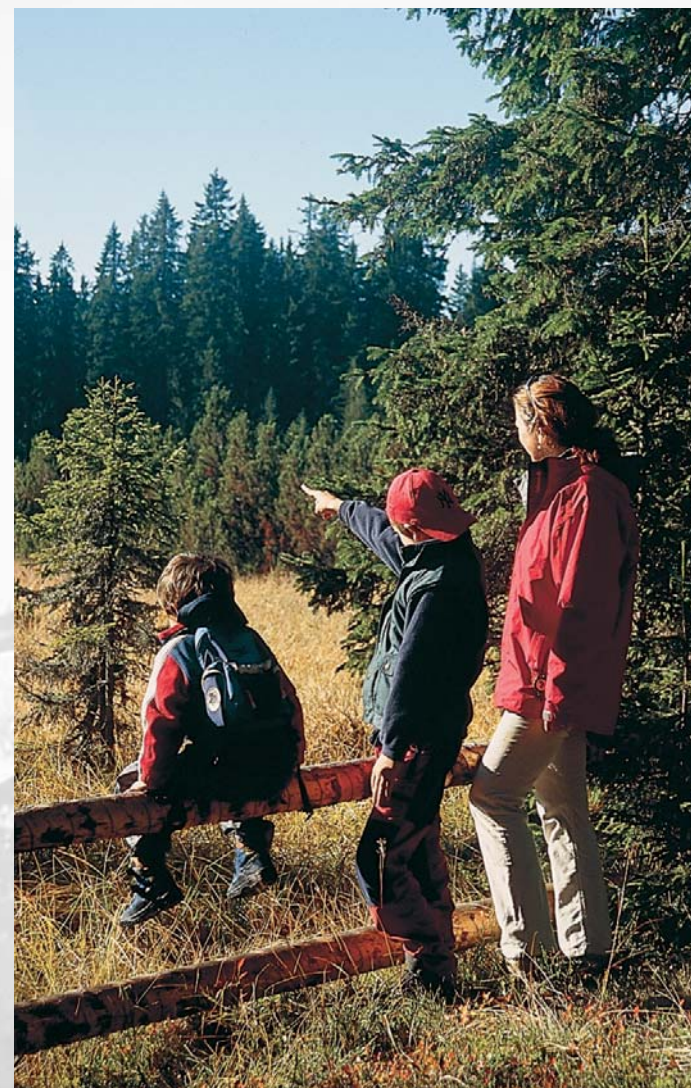

SLOVENSKA
VOJSKA

Zloženko je izdal in založil Triglavski narodni park. Avtor besedila: Martin Šolar. Zemljevid: Turistična karta občine Bled. 1999. Geodetski inštitut Slovenije, oblikovanje tematike poti: Triglavski narodni park / Strokovne podlage: U. Ahačič - Pogačnik, L. Budkovič, M. Kapus, J. Lukanc, T. Lukan - Klavžer, M. Šolar. Avtorja fotografij: L. Budkovič, M. Šolar. Avtorica risb: M. Albinini. Lektoriranje: N. Kozelj. Tisk: Medium d.o.o. Žirovnica. November 2004.

Pokljuška pot

Pokljuka skriva v svojih nedrjih mnoge dragocenosti. Igra narave, enkratne razgledne točke, mogočna drevesa, še zrak nas prevzame. Pestre naravne danosti, med katerimi prevladujejo obsežni pokljuški gozdovi, bogata kulturna dediščina, ki se kaže predvsem na planinah, in lepota pokrajine, so razlogi, da je Pokljuka del Triglavskega narodnega parka in sodi med njegova najbolj obiskana območja. Spoznajmo, kaj nam lahko ponudi ta planota.

Pokljuka je največja med planotami Julijskih Alp. Je skledaste oblike in je preprejena z vzpetinami in globokimi kontami. Pokljuko je v veliki meri izoblikovalo zakrsevanje, čeprav na prvi pogled pokrajina ni kraška. Se pa kraška osnova kaže v pomanjkanju vode. Planoto so zelo preoblikovali tudi ledeniki, ki so se med seboj ovirali, zajezili na več področjih vodni odtok, da so nastala jezera, iz katerih so se pozneje razvila barja. Ta so se ohranila le na nekaterih krajih, predvsem v najnižjem območju široke planine Goreljek in pod Grajsko planino. Visoka barja na Pokljuki predstavljajo izjemno naravno vrednoto, ki ji naravovarstveniki namenimo vso pozornost. Najbolj značilna vegetacija na Pokljuki so bukovi in smrekovi gozdovi, alpsko ruševje ob gozdni meji in v mraziščnih kontah ter visokogorska barjanska vegetacija. Med drevesnimi vrstami prevladuje smreka s 97 odstotnim deležem, jelka, macesen in listavci pa enakovredno zavzemajo le preostale 3 odstotke. Obsežne gozdne površine so pretrgane s planinami, pašniki in senošetmi. Najbolj znani so Klek, Lipanca, Javornik, Praprotnica, Zajamniki, Jelje, Konjska dolina, Kranjska dolina, Velika raven, Belska, Grajska in Rečiška planina ter Repečnikov rovt. Na obrobju Pokljuke so naselja in zaselki Zatrnik, Gorjuše, Koprivnik in Podjelje. Med zaselke štejemo tudi nekdanjo planino Goreljek, kjer stalnih prebivalcev skoraj ni, je pa največje počitniško naselje v TNP.

Pokljuška pot je namenjena pohodnikom, vožnja s kolesi po poti ni dovoljena

Na poti sledimo oznakam na stebričkih.

Ne nabirajmo rož in gob.

Ne bodimo glasni, da ne bomo vznemirjali živali.

Za seboj ne puščajmo odpadkov.

i Izhodišče za Poključsko pot je **Mrzli Studenec**. Tu se združita cesti, ki na Pokljuko pripeljeta z Bleda in Bohinja. Na Mrzlem Studencu, od koder je lep razgled na Triglav in greben vrhov nad Pokljuko, je urejeno počivališče in piknik prostor.

i2 Od tod krenemo skozi gozd proti jugovzhodu do **Grajske planine**. Življenje planine je bilo najbolj živahno v času med obema svetovnjima vojnoma. Danes beležimo le občasno pašo jalove govedu z bližnje Rečiške planine. Ker ni več paše in gospodarjenja, lahko na robovih planine opazujemo hitro zaraščanje, ki grozi, da se bo kulturna krajina izgubila v gozdu.

i3 Z Grajske planine ob Velikem blejskem barju nadaljujemo na zahod vse do Goreljka. Sledimo markirani planinski poti, skoraj tri četrt ure se prepustimo doživljanju narave in hoji skozi poključki gozd. Med počitniške hišice na Goreljku je stisnjeno in mnogim skrito visoko barje. Na **barju Goreljek** je urejena samostojna učna pot, na kateri se lahko seznanimo z vsemi posebnostmi visokih šotnih barij.

i4 Poključska pot nas z Goreljka popelje dalje na sever, prečka glavno cesto in se usmeri proti severovzhodu. Že ob cesti si lahko ogledamo posledice vetroloma; take naravne ujme so na Pokljuki pogoste. Ob informacijski tabli se seznanimo z zakonitostmi **pomlajevanja v gozdu**. Gozd na Pokljuki se pomlajuje skoraj povsem naravno. Ob vzniku znaša število drevesnih klic do 10.000.000 na ha, v odraslem gozdu pa je dreves le še 350. V zaostrenih ekoloških razmerah pomlajevanje ovira kratka vegetacijska doba, nizke temperature, slabi talni pogoji, veliko število rastlinojede divjadi in gozdna paša.

Planina Kranjska dolina

Potek poti

i5 Pot poteka naprej po gozdnih poteh skozi strnjen gozd. Kmalu nas čaka pravo malo presenečenje. Prišli bomo do **kopišča z oglarsko kočjo**. V preteklosti je bilo namreč oglarjenje najpogostejša oblika izkoriščanja gozdov. Pred nekaj stoletji so na Pokljuki še prevladovali bukovi gozdovi, ki pa so bili prav zaradi oglarjenja močno spremenjeni. Danes je tak način pridobivanja oglja le še spomin na nekoč zelo razvito obrt. Obnovljeno kožarico je postavil Triglavski narodni park, skoraj vsako leto pa tudi zložijo kopo in skuhamo oglje.

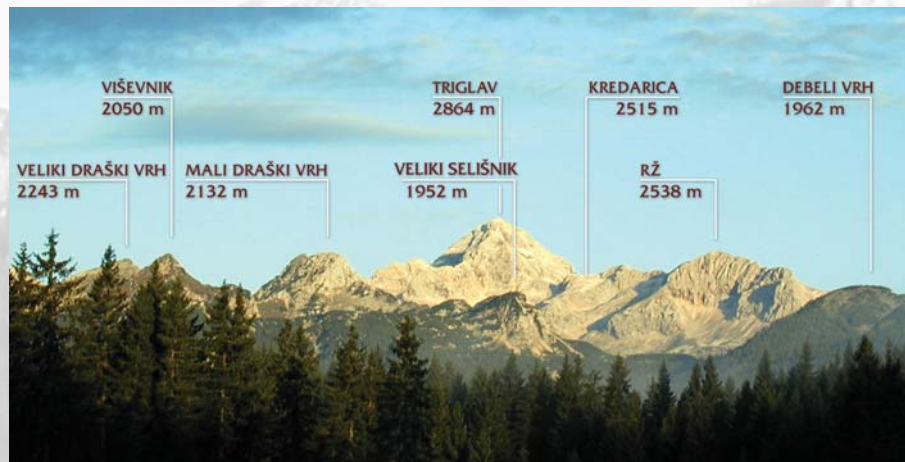
i6 Pot se na kopišču v Žontarici obrne na vzhod in sledi preseki. Pred Mrzlim Studencem ponovno zavijemo na sever. V vlažni dolinici si ogledamo **smrekov gozd, ki raste v ekstremnih pogojih**. Težki življenjski pogoji se odražajo v izraziti šopasti strukturi sestoja in obliki krošenj. Na debelih veje počasneje odmirajo, debelinski in višinski prirastek je skromen. V teh gozdovih je proizvodna doba dolga do 170 let.

i7 Krajši vzpon nas pripelje v bližino gozdne ceste, kjer si ogledamo ostaline **savske linije**. To rezervno obrambno črto je v času 1. svetovne vojne zgradila avstrijska vojska. Ostaline je moč videti na več mestih na Pokljuki, na tej točki pa je bil pred leti del savske linije restavriran.

i8 Od tod se, najprej po cesti in nato po gozdni poti, vrnemo nazaj proti jugovzhodu na Mrzli Studenec. Na severnem robu travnika na Mrzlem Studencu je manjše mokrišče. Pot vodi mimo **požiralnika**. V primeru večje količine padavin višek vode z barja odteka skozi požiralnik proti izviru v dolini. Do počivališča na Mrzlem Studencu, kjer Poključska pot zaključuje svoj krog, nas loči le še nekaj korakov.

Šotni mabovi

Razgled z Mrzlega Studenca

Na učni poti na barju Goreljek

Barjansko smrekovje